

Dosarul nr. 3ra-841/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: T.Avasiloiie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A,Minciuna, E.Palanciuc, V.Negru)

Î N C H E I E R E

9 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Valeriu Profirii reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Profirii împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului și obligarea de a lua în calcul stagiul de cotizare,

împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Valeriu Profirii și a fost menținută hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 15 octombrie 2018 Valeriu Profirii a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului și obligarea de a lua în calcul stagiul de cotizare.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în rezultatul examinării dosarului de pensionare, a fost constatat că dânsul de la 17 noiembrie 2017 beneficiază de pensie pentru limita de vârstă, însă în stagiul de cotizare n-a fost inclusă perioada de activitate: 01.1990 – 03.1992, deoarece ordinul de angajare a fost scris cu pixuri diferite, cât și perioada 24.03.1992 – 31.12.1997, deoarece ÎI „Profire și C” nu a achitat contribuții de asigurări sociale de stat, motiv pentru care la 6 august 2018 a depus în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale cerere prealabilă prin care a indicat dezacordul său cu neincluderea în stagiul de cotizare a perioadei: 1 ianuarie 1990 până la 24 martie 1992, perioadă în care a activat în cadrul Cooperativei „Viitorul”, însă prin răspunsul nr.P-1744/18 din 12 septembrie 2018, i-a fost refuzat în recalcularea pensiei.

În opinia sa, prin răspunsul enunțat îi este lezat dreptul la proprietate consfințit în art. 1 din Protocolul nr. 1, art. 46 din Constituția Republicii Moldova, precum și dreptul la asistență și protecție socială garantat de art. 47 al Constituției RM, deoarece faptul că inscripțiile au diferite nuanțe a cernelei nicidecum nu poate servi

ca temei pentru lipsirea sa de achitare a pensiei pentru perioada dată, cu atât mai mult că în perioada: 1 ianuarie 1990 până la 24 martie 1992 a activat în cadrul Cooperativei „Viitorul” în calitate de inginer constructor, iar în atribuțiile sale de serviciu nu intra păstrarea sau completarea carnetului de muncă, el fiind predat la secția cadre a acestei organizații și nu cunoaște care a fost motivul indicării cu culori diferite în carnetul său de muncă a ordinului de angajare din 1 ianuarie 1990 cât și perioada de la 24 martie 1992.

A menționat că înscrierile în carnetul de muncă trebuie să fie executate în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă în vigoare la momentul completării carnetului de muncă, iar în cazul în care documentele prezentate pentru confirmarea stagiului de cotizare conțin devieri de la regulile stabilite, chestiunea privind posibilitatea utilizării lor în calitate de dovezi ale stagiului de cotizare este soluționată de către organele teritoriale de asigurări sociale.

Din considerentele că nu este o încălcare faptul indicării a unui ordin cu o culoare mai deschisă, atâta timp cât inscripțiile au fost făcute corect, iar carnetul de muncă fiind întocmit la general conform legislației în vigoare și Codului Muncii, reclamantul Valeriu Profirii a depus prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ, solicitând în urma concretizării acțiunii anularea răspunsului nr.P-1744/18 din 12 septembrie 2018 a Casei Naționale de Asigurări Sociale cu obligarea acesteia de a lua în calcul stagiul de cotizare a perioadei de activitate a dânsului la COOP „Viitorul” din 1 ianuarie 1990 până la 24 martie 1992.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Profirii a fost respinsă.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valeriu Profirii și a fost menținută hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii, or, în stagiul de cotizare nu a fost inclusă perioada de activitate 01.1990 - 03.1992, deoarece ordinul de angajare a fost scris cu pixuri diferite, ceea ce denotă caracterul imprecis al datelor înscrise, drept consecință, reclamantul urma să confirme această perioadă de activitate prin alte acte confirmative, care în speță lipsesc.

Invocând ilegalitatea hotărârii din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și a deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, la 30 iunie 2020 Valeriu Profirii reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei decizii noi, de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A declarat că atât instanța de fond cât și instanța de apel s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat

toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii.

La 31 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat recursul în adresa intimatei, cu explicarea dreptului de a depune referință (f.d.98), însă Casa Națională de Asigurări Sociale în apărarea sa, nu a formulat referință.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 30 iunie (f.d.90) este în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la 20 mai 2020 (f.d.78) și recepționată de recurent la 10 iulie 2020 (f.d.88).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Valeriu Profirii reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă

caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Valeriu Profirii reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Valeriu Profirii reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh